

6. HODNOCENÍ ŽÁKŮ A AUTOEVALUACE ŠKOLY

6.1. Pravidla pro hodnocení žáků

Pravidla pro hodnocení žáků jsou zpracována na základě vyhlášky MŠMT č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání.

Žáci jsou hodnoceni klasifikačním stupněm.

Žáci se zvláštními vzdělávacími potřebami mohou být hodnoceni slovně na základě doporučení PPP, písemné žádosti zákonného zástupce a rozhodnutí ředitele školy.

6.1.1. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků

1. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení., za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.

2. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen "klasifikace"), slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady.

3. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Škola, která hodnotí slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.

4. U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

5. V posledním roce plnění povinné školní docházky vydá škola žákovi výstupní hodnocení o tom, jak žák dosáhl cílů vzdělávání stanovených v § 44. V pátém a sedmém ročníku základního vzdělávání vydá škola výstupní hodnocení žákovi, který se hlásí k přijetí ke vzdělávání na střední škole.

6.1.2. Stupně klasifikace a hodnocení

1. Prospěch žáka v jednotlivých vyučovacích předmětech je klasifikován těmito stupni:

- 1 - výborný
- 2 - chvalitebný
- 3 - dobrý
- 4 - dostatečný
- 5 - nedostatečný

Při hodnocení žáka se na prvním stupni použije pro zápis stupně hodnocení číslice, na druhém stupni se použije slovní označení stupně hodnocení.

2. Chování žáka je klasifikováno těmito stupni:

- 1 - velmi dobré
- 2 - uspokojivé
- 3 - neuspokojivé

3. Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

prospěl(a) s vyznamenáním
prospěl(a)
neprospěl(a)

Žák je hodnocen stupněm:

prospěl(a) s vyznamenáním: není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré

prospěl(a): není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením

neprospěl(a): je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením

4. Výsledky práce v zájmových útvarech organizovaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

pracoval(a) úspěšně
pracoval(a)

6.1.3. Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci

1. Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:

- soustavným diagnostickým pozorováním žáka
- soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování
- různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy
- kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami
- analýzou výsledků činnosti žáka
- konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby i s pracovníky PPP a zdravotnických služeb, zejména u žáku se specifickými vzdělávacími potřebami
- rozhovory s žákem a zákonnými zástupci

2. Učitel si počíná tak, aby klasifikoval žáka ze všech aspektů vzdělávacích činností v daném předmětu. Kvalita a kvantita (hodnocení) vytváří předpoklad objektivního posouzení vzdělávání žáka.

3. Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů a výtvorů. Při ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek, prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů.

4. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích. Termín kontrolní práce prokonzultuje učitel s třídním učitelem. Koordinaci zabezpečuje třídní učitel. O termínu

písemné zkoušky, která má trvat více než 25 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.

5. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka a bez prodlení ji sdělovat prostřednictvím žákovské knížky (deníčku) zákonným zástupcům žáka.

6. V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá vyučující svou evidenci o klasifikaci zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.

6.1.4. Zásady klasifikace a hodnocení

Hodnocení průběhu a výsledku vzdělávání a chování žáků je jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii a všestranné.

Hodnocení vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu.

Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.

Prospěch

1. Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník (dále jen „učitel“) uplatňuje přiměřenou náročnost, objektivitu a pedagogický takt vůči žákovi. V případě negativního hodnocení poskytne žákovi možnost pro dosažení úspěšnějšího hodnocení.

2. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici. Hodnotí se kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období.

3. Učitel bere při klasifikaci zřetel na zaměření a cíl skupin předmětů s převahou teoretického zaměření, předmětů s převahou praktických činností a předmětů s převahou výchovného a uměleckého zaměření.

4. Případy problémů a skutečností hodných zvláštního zřetele ve vzdělávání žáků se projednávají v pedagogické radě, a to zejména v obdobích 1. a 3.čtvrtletí.

5. Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitel školy, nejpozději však 48 hodin před jednáním pedagogické rady o klasifikaci, předkládají učitelé výsledky celkové klasifikace k provedení analýzy výsledků vzdělávání a připraví návrhy na umožnění opravných zkoušek, na klasifikaci v náhradním termínu apod. Za zapsání známky zodpovídá vyučující daného předmětu. Úplnost klasifikace své třídy kontroluje třídní učitel a v případě neúplnosti ve stanoveném termínu informuje vedení školy.

6. Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

7. Znamky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Není přípustné přezkoušet žáky koncem klasifikačního období z látky celého období. Zkoušení

je zásadně prováděno před kolektivem třídy. Výjimka je možná při diagnostické poruše, kdy je individuální způsob zkoušení doporučen PPP.

8. Výsledná známka musí odpovídat známám, které žák získal a které byly sděleny zákonným zástupcům. Informování zákonných zástupců o prospěchu a chování žáka je předáváno převážně při osobním jednání, na třídních schůzkách, individuálních konzultacích. Údaje o klasifikaci a hodnocení žáka jsou sdělovány pouze zástupcům žáka, nikoliv veřejně.

9. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázeňské léčení, léčebné pobyty, dočasné umístění v ústavech) vyučující respektuje známky žáka, které škole sdělí instituce, kde byl žák umístěn, žák se znovu nepřezkoušuje.

10. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti. Pokud to není jediný zdroj informací, nemusí žáci dopisovat do sešitů látku probranou za dobu jejich nepřítomnosti. Učitel by měl při klasifikování žáka dodržovat tyto zásady:

- účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech, ale hodnotit to, co umí
- učitel klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídy není přístupné
- před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučením procvičování a zažití učiva
- třídní učitelé a výchovný poradce jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologického vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání pokladů

Chování

1. Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují a s ostatními učiteli. Rozhoduje o ní ředitel školy po projednání v pedagogické radě.

2. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování (školní řád) během klasifikačního období.

3. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti a k účinnosti předešlých kázeňských opatření.

4. Škola hodnotí a klasifikuje žáky za jejich chování v době vyučování. Porušil-li žák mimo vyučování zásadním způsobem pravidla společenského a lidského chování, zaujmou učitelé vůči takovému chování etický postoj a využijí žákova pochybení k pedagogickému působení na žáka, případně na další žáky. Pedagogové se v tomto smyslu nezříkají povinnosti podporovat rodinu ve výchově k vytváření návyků a postojů, které vedou ke společensky hodnotnému chování.

Slovní hodnocení

1. O použití slovního hodnocení nebo kombinaci slovního hodnocení a klasifikace rozhoduje ředitel.

2. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích

pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména k očekávaným výstupům formulovaným v učebnicích osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Sebehodnocení je přirozenou součástí procesu hodnocení.
2. Žáci jsou navykáni na situace, kdy hodnocení pedagogem, skupinou či jiným žákem bude předcházet sebehodnocení, s nímž bude vnější hodnocení konfrontováno.
3. Sebehodnocení žáka s argumentací zpravidla předchází hodnocení pedagogem s argumentací.
4. Pedagog vede žáka v dovednosti sebehodnotit ve smyslu jeho zdravého sociálního a psychického rozvoje.

6.1.5. Kritéria klasifikace chování

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. V jeho chování je zřetelná slušnost, respektování ostatních, takt, zdvořilost, ohleduplnost. Ojedinele se dopouští drobných přestupků proti pravidlům školního řádu a požadovaného chování.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Žák se opakovaně dopustí méně závažných přestupků proti školnímu řádu nebo pravidlům chování. Případně se dopustí závažnějšího přestupku, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy, ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob, obdržel již ředitelskou důtku (není ale podmínkou). Zpravidla se navrhuje při 5 zápisech kázeňského charakteru nebo při větším počtu neomluvených hodin (3 až 20).

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Žák se dopustí závažného přestupku proti školnímu řádu nebo pravidlům chování. Není podmínkou předchozí udělení výchovného opatření. Svým chováním a jednáním negativně ovlivňuje soužití ve třídě nebo škole. Tento stupeň je navrhován za větší počet neomluvených hodin (3 a více dnů) nebo výrazně pokračuje počet zápisů stanovený pro snížený stupeň z chování. Mezi závažné přestupky patří šikanování, krádeže, užívání nebo distribuce drog, fyzické násilí a další porušování školního řádu mající charakter trestného činu, které se staly ve školním prostředí, hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky vůči pracovníkům školy.

Pokud je žákovi navržen snížený stupeň z chování – informuje škola prokazatelným způsobem i s odůvodněním zákonného zástupce a to dříve, než se s touto skutečností seznámí prostřednictvím vysvědčení (vyjma případů, kdy dojde k závažnému přestupku bezprostředně před pedagogickou radou).

6.1.6. Výchovná opatření

Výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření. Pochvaly, jiná ocenění a další kázeňská opatření může udělit či uložit ředitel školy nebo školského zařízení nebo třídní učitel.

Pochvaly

Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci.

Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající práci, uvede se na vysvědčení v uvedeném pololetí.

Pochvaly:

- ústní
- písemná - do notýsků, Žk, vysvědčení
- jinou formou (diplom, dopis...)

Napomenutí a důtky

Opatření k posílení kázně předchází zpravidla snížené známce z chování. Za jeden přestupek lze udělit pouze jedno opatření (výchovné opatření musí reagovat okamžitě na prohřešek). Typ opatření se řídí závažností přestupku. Všechna výchovná opatření i opatření k posílení kázně se zaznamenávají do katalogového listu - záznamy jsou datovány. Třídní učitel musí nejpozději do jednoho týdne prokazatelným způsobem vyrozumět zákonného zástupce žáka o udělení opatření. Třídní učitel může z vlastního rozhodnutí nebo z podnětu udělit napomenutí třídního učitele, důtku třídního učitele a informuje o tom ředitele školy. Napomenutí a důtky se udělují před kolektivem třídy nebo školy.

Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit:

- napomenutí třídního učitele
- důtku třídního učitele
- důtku ředitele školy

Důtky třídní učitel neprodleně oznámí zákonnému zástupci žáků.

Důtku třídního učitele se uděluje za méně závažné přestupky – opakované zapomínání, neuposlechnutí pokynů učitele, vyrušování, drobné prohřešky proti šk. řádu, pozdní příchody do školy

Důtku ředitele školy se uděluje za opakované prohřešky, závažnější přestupky proti šk. řádu, opakované pozdní příchody do školy, 1-2 neomluvené hodiny.

6.1.7. Kritéria klasifikace v předmětech naukového zaměření

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Účelně si organizuje vlastní práci. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost, originalita a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Dokáže pracovat s informacemi a spolupracovat s ostatními. Je schopen samostatně studovat vhodné texty – dokáže se učit.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podmětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost, někdy originalita. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty. Při práci s informacemi má drobné problémy, zvláště v jejich zpracování a uplatnění. Při spolupráci s ostatními vyžaduje pouze drobnou podporu nebo pomoc.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Má problémy s organizací vlastní práce. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podmětu učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, neoriginální, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledku jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele. Při práci s informacemi má častější problémy, jak při jejich získávání a třídění, ale zvláště v jejich zpracování a uplatnění. Při spolupráci s ostatními vyžaduje podporu a pomoc.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatnění osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Nedokáže si samostatně zorganizovat vlastní práci, vyžaduje výraznou pomoc učitele. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele upravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti. Při práci

s informacemi má zásadní problémy, často je nedovede zpracovat. Při spolupráci s ostatními vyžaduje výraznou podporu nebo pomoc ostatních.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostní a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby.

6.1.8. Kritéria klasifikace v předmětech výchovného zaměření

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta a pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně. Projevuje se u něho samostatnost, pohotovost a tvořivost. Tímto stupněm je rovněž klasifikován žák, který má v přesnosti, ucelenosti a úplnosti mezery, ale prokazuje trvale zájem o daný předmět, samostatně, velmi aktivně plní další úkoly, je svědomitý v přípravě.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků mezery, nedostatky se snaží sám aktivně odstraňovat, o daný předmět projevuje zájem, v přípravě na vyučování je svědomitý.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků větší mezery, nedostatky se snaží za pomoci učitele odstraňovat, o daný předmět projevuje zájem, v přípravě na vyučování je nesvědomitý.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery, nedostatky se nesnaží odstraňovat, o daný předmět neprojevuje zájem, v přípravě na vyučování je nesvědomitý.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil, nedostatky se nesnaží odstraňovat, v přípravě na vyučování je nesvědomitý, při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští závažných chyb, nedovede je opravit ani s pomocí učitele.

6.1.9. Slovní hodnocení

Obsah slovního hodnocení by měl být pozitivně motivační, současně však i objektivní a kritický. Musí obsahovat konkrétní vyjádření toho, co žák v daném předmětu zvládl a v jaké kvalitě. Vymezí další postup rozvoje žáka se zřetelem k vynaloženému úsilí a k individuálním předpokladům žáka pro vyučovací předmět.

V předmětech s převahou výchovného zaměření bude v souladu s požadavky školního vzdělávacího programu hodnocena především tvořivost, dovednost spolupracovat, aktivita v činnostech a vztah k nim, kvalita dovedností, návyků a postojů, schopnost sebehodnocení a hodnocení druhých.

V předmětech naukového charakteru pak kvalita myšlení, samostatnost, tvořivost, přesnost a výstižnost vyjadřování, kvalita a rozsah vědomostí, dovedností, návyků, kvalita výsledků činnosti, dovednost učit se, spolupracovat, úroveň samostatného a tvořivého rozhodování, schopnost hodnocení, zájem žáka.

Ve slovním hodnocení musí být uvedeno, zda žák z daného předmětu prospěl nebo neprospěl.

Slovní hodnocení vypovídá o těchto bodech:

1. Ovládnutí předepsaného učiva:

- ovládá bezpečně
- ovládá
- v podstatě ovládá
- ovládá se značnými mezerami
- neovládá

2. Úroveň myšlení:

- pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti
- uvažuje celkem samostatně
- menší samostatnost myšlení
- nesamostatnost myšlení
- odpovídá nesprávně i na návodné otázky

3. Úroveň vyjadřování:

- výstižné, poměrně přesné
- celkem výstižné
- vyjadřuje se s potížemi
- vyjadřuje se s potížemi a dost nepřesně
- odpovídá nesprávně i na návodné otázky

4. Píle a zájem o učení:

- aktivní, učí se se zájmem a svědomitě
- učí se svědomitě
- k učení a práci nepotřebuje větších podnětů
- malý zájem o učení, potřebuje stále podněty
- pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné

5. Úroveň aplikace vědomostí:

- spolehlivě, uvědoměle užívá vědomostí a dovedností, pracuje samostatně, přesně a s jistotou
- dovede používat vědomosti a dovednosti dopouští se jen menších chyb
- s pomocí učitele řeší úkoly, překonává potíže a odstraňuje chyby, jichž se dopouští
- dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává
- praktické úkoly nedokáže plnit ani s pomocí učitele

6.1.10. Hodnocení vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vzdělávání, jehož obsah, formy a metody odpovídají jejich vzdělávacím potřebám a možnostem, na vytvoření nezbytných podmínek, které toto vzdělávání umožní a na poradenskou pomoc školy a školského poradenského zařízení.

Pro žáky se zdravotním postižením a zdravotním znevýhodněním se při přijímání ke vzdělávání a při jeho ukončování stanoví vhodné podmínky odpovídající jejich potřebám.

Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění. Vyučující respektují doporučení PPP a uplatňují je při klasifikaci. Při zjišťování žákovských vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druh zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píšou žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystaveno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.

6.1.11. Komisionální a opravné zkoušky

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do tří pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

Žáci 9. ročníku a žáci, kteří na daném stupni dosud neopakovali ročník a na konci školního roku neprospěli nejvýše ze dvou předmětů, s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky. Ty se konají nejpozději do konce příslušného školního roku (31.8.), ze závažných důvodů do 15.září následujícího školního roku, termín stanoví ředitel.

Komisi pro komisionální přezkoušení a opravné zkoušky (dále jen „přezkoušení“) jmenuje ředitel školy. V případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

1. Komise je tříčlenná a tvoří ji:

- předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel
- zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu
- přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání

2. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení.

3. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

4. O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

5. Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

6. Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se školním vzdělávacím programem.

6.1.12. Podmínky postupu do vyššího ročníku

Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených ve školním vzdělávacím programu s výjimkou předmětů výchovného zaměření a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák druhého stupně, který již v rámci tohoto stupně některý ročník opakoval, a to bez ohledu na prospěch žáka. Ředitel školy může tomuto žákovi povolit opakování ročníku pouze na žádost zákonného zástupce z vážných zdravotních důvodů.

6.1.13. Prodloužené klasifikační období, uvolnění žáka z předmětu

Nelze-li žáka klasifikovat na konci prvního pololetí pro vážné objektivní příčiny, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možno klasifikovat ani v náhradním termínu, žák se za pololetí nehodnotí.

Nelze-li žáka klasifikovat na konci druhého pololetí pro závažné objektivní příčiny, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena do konce září následujícího školního roku. Do té doby žák navštěvuje nejbližší ročník, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony.

Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl. Klasifikace je provázena hodnocením, tj. vyjadřováním pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu a návodem, jak mezery a nedostatky překonávat. Děti, u kterých je diagnostikována dyslexie nebo dysgrafie, mohou být se souhlasem rodičů během celého jejich vzdělávání hodnoceny z mateřského jazyka a jiných jazyků slovně. U dětí s diagnostikovanou dyskalkulií to platí pro matematiku a další předměty, kde výsledky mohou být touto poruchou ovlivněny. Dítě lze hodnotit slovně po dohodě s rodiči a odborníkem prakticky ve všech předmětech. Klasifikovat lze i známkou s tím, že se specifická porucha dítěte vezme v úvahu a odrazí se v mírnější známce. Ředitel školy může povolit, aby pro dítě se specifickými poruchami učení byl vypracován pro kterýkoliv předmět příslušnými vyučujícími individuální výukový plán. Individuální výukový plán má charakter smlouvy mezi vedením školy, vyučujícími a rodiči dítěte, vypracovávají se krátce a rámcově v písemné formě.

6.1.14. Výstupní hodnocení

Hlavním obsahem výstupního hodnocení je vyjádření o dosaženém výstupní úrovni vzdělání ve struktuře vymezené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

Dále výstupní hodnocení žáka obsahuje vyjádření o:

- možnostech žáka a jeho nadání,
- předpokladech pro další vzdělávání nebo pro uplatnění žáka
- chování žáka v průběhu povinné školní docházky
- dalších významných skutečnostech ve vzdělávání žáka

Výstupní hodnocení se vydává žákovi na konci prvního pololetí školního roku, v němž splní povinnou školní docházku. Výstupní hodnocení se vydává žákovi na konci prvního pololetí také v pátém a sedmém ročníku, jestliže se hlásí k přijetí ke vzdělávání ve střední škole. V případě podání přihlášky k přijetí do oboru vzdělání, v němž je jako

součástí přijímacího řízení stanovena Rámcovým vzdělávacím programem talentová zkouška, je žákovi vydáno výstupní hodnocení do 30.října. Výstupní hodnocení žáka musí obsahovat informace, které nelze vyčíst z vysvědčení a které mají vliv při posuzování jeho předpokladů pro další profesní rozvoj. V tomto hodnocení lze zaznamenat účast na olympiádách a jiných soutěžích, mimořádný talent, apod.

6.1.15. Informování zákonných zástupců žáka o výsledcích vzdělávání

1. Učitelé jednotlivých předmětů informují obvyklým způsobem (prostřednictvím žákovské knížky, resp. Deníčku), třídní učitel tříd 2.stupně alespoň jedenkrát měsíčně kontroluje žákovské knížky, třídní učitelé 1.stupně průběžně.
2. Učitelé jednotlivých předmětů informují zákonné zástupce na třídních schůzkách, případně v konzultačních dnech nebo jiných příležitostech z rozhodnutí ředitele.
3. Třídní učitel nebo učitel informuje tehdy, jestliže o to zákonní zástupci požádají.
4. Třídní učitel informuje v případě mimořádného zhoršení prospěchu nebo chování bezprostředně a prokazatelným způsobem s vědomím ředitele nebo jeho zástupce.
5. V případě neúčasti zákonných zástupců na třídních schůzkách je informuje třídní učitel zápisem v Žk, popřípadě dopisem.
6. Znamka na konci klasifikačního období by se neměla lišit více než o jeden stupeň oproti čtvrtletnímu průběžnému hodnocení (listopad, duben).
7. Všichni vyučující si zakládají písemné podklady pro klasifikaci za dané pololetí.
8. Pokud je žákovi navržena „nedostatečná“, informuje škola prokazatelným způsobem i s odůvodněním zákonného zástupce a to dříve, než se s touto skutečností seznámí prostřednictvím vysvědčení (nejpozději 14 dní před konáním pedagogické rady a termínech opravných zkoušek nebo komisionálního přezkoušení).
9. Prokazatelným způsobem škola informuje zákonné zástupce o rozhodnutí pedagogické rady a termínech opravných zkoušek nebo komisionálního přezkoušení

6.2. Autoevaluace školy

Autoevaluace je důležitým nástrojem pro zkvalitnění a zlepšení efektivity vzdělávacího procesu. Je nedílnou součástí vlastního hodnocení školy, výročních zpráv a dlouhodobých záměrů školy.

6.2.1. Oblasti autoevaluace

- podmínky ke vzdělávání - materiální, ekonomické, technické, hygienické apod.
- průběh vlastního vzdělávání
- klima ve škole (vztahy mezi žáky, učiteli, komunikace s rodiči, s místními obyvateli)
- úroveň výsledků vzdělávání

- řízení školy, kvalita personální práce, další vzdělávání pedagogických pracovníků
- úroveň školního vzdělávacího programu a jeho soulad s RVP

6.2.2. Cíle a kritéria autoevaluace

Cílem autoevaluace je zjistit aktuální informace o stavu školy a ty použít pro další zkvalitnění vzdělávacího procesu. Kritéria autoevaluace se stanovují průběžně, vzhledem k dílčím cílům pro konkrétní školní rok.

6.2.3. Nástroje autoevaluace

- rozbor dokumentace školy
- rozhovory s učiteli, žáky a rodiči
- dotazníky pro rodiče, žáky a učitele
- srovnávací testy
- hospitace

6.2.4. Časové rozvržení autoevaluačních činností

- hospitační činnost během celého školního roku
- sebehodnocení práce učitelů a hodnocení školního roku ředitelem školy (začátek šk. roku)
- projednání struktury vlastního hodnocení školy v pedagogické radě (do konce září)
- projednání vlastního hodnocení školy za minulý šk. rok v pedagogické radě (do konce října)
- mapa školy (dle potřeby)
- srovnávací testy (průběžně)
- rozhovory s učiteli, žáky a rodiči (průběžně)
- výstupy ze školské rady (2 x za rok)